

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Tomáše Rychlého, Ph.D., rozhodl o návrhu **Obvodního soudu pro Prahu 3**, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Městským soudem v Praze a Vrchním soudem v Praze**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. 12 C 105/2020, o uznání statutu pojištěnce a zaplacení 12 340 EUR: žalobkyně **R. A.**, zastoupená Mgr. Leonidem Kushnarenkem, advokátem, se sídlem v Praze 1, Politických vězňů 1272/21, a žalovaná **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, se sídlem v Praze 3, Orlická 2020/4, IČ 41197518,

t a k t o :

Návrh **se odmítá**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným zvláštnímu senátu dne 7. 10. 2020 se Obvodní soud pro Prahu 3 (dále jen „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb. (dále jen „zvláštní senát“) rozhodl tvrzený kompetenční spor ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. 12 C 105/2020.

[2] Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

[3] Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala uznání statutu pojištěnce a finanční úhrady zdravotní péče ve výši 12 340 EUR spojené s neplánovaným předčasným porodem žalobkyně a narozením dcery L. v nemocnici G., svobodný stát Sasko, ve prospěch AOK – Die Gesundheitskasse für Niedersachsen, se sídlem v Německu, Hannover, Hans-Böcker-Allee 13. Žalobkyně uvedla, že se před podáním žaloby se žádostí o úhradu nákladů vynaložených na zdravotní služby v zahraničí obrátila na žalovanou, která však měla rozhodnout, že žalobkyně není v České republice pojištěna a proto nemá nárok na požadovanou úhradu.

[4] Městský soud v Praze zařadil žalobu do civilního úseku a usnesením ze dne 27. 3. 2020, čj. 92 C 11/2020-5, vyzval žalobkyni k opravě vad žaloby. Této výzvě žalobkyně vyhověla podáním ze dne 14. 4. 2020.

[5] Přípisem ze dne 20. 5. 2020 sdělil Městský soud v Praze účastníkům řízení, že dle jeho závěru není ve věci dána jeho věcná příslušnost, neboť nejde o žádnou z věcí uvedených v § 9 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) a vyzval je, aby se k uvedenému závěru vyjádřili ve lhůtě 10 dnů od doručení přípisu. Žádný z účastníků se nevyjádřil.

[6] Dne 15. 6. 2020 předložil Městský soud v Praze věc podle § 104a odst. 2 o. s. ř. Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o věcné příslušnosti.

[7] Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 23. 6. 2020, čj. Ncp 412/2020-16, rozhodl, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy (výrok I) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Obvodnímu soudu pro Prahu 3 (výrok II).

[8] Podle Vrchního soudu v Praze jsou k projednání předmětného sporu v občanském soudním řízení v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy, neboť se nejedná o spor, pro nějž by byla založena v prvním stupni věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 o. s. ř. nebo podle jiného předpisu. Vrchní soud dále uvedl, že mu nepřisluší v zahájeném občanském soudním řízení rozhodovat o věcné příslušnosti soudů jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, i kdyby zde byly okolnosti, které by případně mohly zakládat úvahu o jejich věcné příslušnosti. Postup civilních soudů v občanském soudním řízení, které při projednávání věci dospějí k závěru, že spor nebo jiná právní věc patří na pořad práva ve správním soudnictví, je speciálně upraven v § 104b a § 104c o. s. ř., kde se rozhodování nadřízeného vrchního soudu o věcné příslušnosti podle § 104a o. s. ř. neuplatní.

[9] Navrhovatel v návrhu na řešení záporného kompetenčního sporu uvedl, že se žalobkyně domáhá přezkumu výše uvedeného rozhodnutí správní komise žalované ze dne 20. 3. 2019. Dle § 53 odst. 1, 10, 13 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve spojení s § 14b a § 16b téhož zákona je takové rozhodnutí správní komise přezkoumatelné v linii správního řízení a lze jej napadnout výlučně správní žalobou. K témuž závěru měl dle navrhovatele dospět i Nejvyšší správní soud ve svých rozsudcích ze dne 30. 9. 2013, čj. 4 Ads 134/2012-50, a ze dne 8. 8. 2019, čj. 9 Ads 434/2017-44.

[10] Navrhovatel má za to, že k projednání a rozhodnutí řešené věci jsou věcně příslušné soudy ve správním soudnictví, proto věc předkládá dle § 104c o. s. ř. s přihlédnutím k § 104a odst. 8 o. s. ř. Pokud by navrhovatel postupoval podle § 104b odst. 1 o. s. ř., řízení zastavil a žalobkyni poučil o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví, odkázal by ji k zahájení řízení u téhož soudu, u něhož již žalobu podala. Navrhovatel si je vědom toho, že není splněna formální podmínka daná v § 104c odst. 1 o. s. ř. ve smyslu existence pravomocného rozhodnutí správního soudu, kterým by byla žaloba odmítnuta, teleologickým výkladem uvedeného ustanovení však dospěl k závěru, že je ve věci aplikovatelné, neboť jeho smyslem a účelem je toliko zabránění opětovnému navrácení věci témuž soudu, v dané věci Městskému soudu v Praze.

pokračování

[11] Zvláštní senát se nejprve zabýval podmínkami, za nichž může věc projednat a rozhodnout o ní.

[12] Vznikne-li kladný nebo záporný kompetenční spor o pravomoc nebo věcnou příslušnost k vydání rozhodnutí, rozhodne zvláštní senát o tom, kdo je příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení. Kladným kompetenčním sporem je podle § 1 odst. 2 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů spor, v němž si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Záporný kompetenční spor podle téhož ustanovení nastává tehdy, jestliže v totožné věci individuálně určených účastníků strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí.

[13] Existence záporného kompetenčního sporu či kladného kompetenčního sporu je podmínkou pro to, aby zvláštní senát mohl rozhodnout o tom, kdo je příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení.

[14] Protože zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu existujícího ke dni, kdy o věci rozhoduje (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 24. 11. 2004, čj. Konf 3/2003-18, publikované pod č. 485/2005 Sb. NSS), je podstatné nejen to, že kompetenční spor vznikl, ale také to, že trvá ke dni rozhodování zvláštního senátu.

[15] V řešené věci však kompetenční spor vzniknout nemohl. Aby šlo o kompetenční spor, k jehož řešení je zvláštní senát povolán, musí jít podle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. o spor, jehož stranami jsou a) soud na straně jedné a exekutivní orgán na straně druhé, anebo b) soud v řízení občanskoprávním na straně jedné a soud rozhodující ve správním soudnictví na straně druhé. Jinak o kompetenční spor podle uvedeného zákona nejde a pravomoc zvláštního senátu není dána. Ve věci je zřejmé, že jak Městský, tak Vrchní soud v Praze rozhodovaly jako soudy v občanském soudním řízení, stejně tak navrhovatel byl určen jako věcně příslušný soud v občanském soudním řízení.

[16] Zvláštní senát by v dané věci mohl rozhodovat o negativním kompetenčním sporu pouze tehdy, kdyby Obvodní soud pro Prahu 3 zastavil řízení o věci podle § 104b odst. 1 o. s. ř., žalobkyně podala žalobu u soudu jednajícího ve správním soudnictví a tento soud pak popřel svou pravomoc, anebo jestliže by spor o to, zda jde o věc náležející do věcné příslušnosti soudů v občanském soudním řízení nebo ve správním soudnictví, nastal mezi specializovaným senátem pro věci správního soudnictví a jiným senátem Městského soudu v Praze (§ 104b odst. 3 o. s. ř., § 46 odst. 4 s. ř. s.). K tomu však v této věci nedošlo a kompetenční spor proto dosud nevznikl.

[17] Vzhledem k uvedeným skutečnostem byl návrh navrhovatele na zahájení řízení o záporném kompetenčním sporu odmítnut pro nepřipustnost [§ 4 zákona č. 131/2002 Sb. a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[18] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. prosince 2020

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu